

Ալեքսանդր Ծատուրյան

10 ապրիլի

Թմրած աշխարհը կյանք առավ նորից,
Ահա ամեն տեղ
Քո սերն է երգվում, գարո՛ւն ոգելից.
Գարուն շնորհագեղ:

Անտառի խորքում քո սերն է երգում
Սիրահար սոխակ.
Ծաղկալից դաշտում քեզ է հեզ ժպտում
Սիրուն մանուշակ:

Մատաղ գառնուկներ լեռան լանջերում
Քաղցր մայունով՝
Հովվի սրնգի հետ քեզ են ողջունում
Ներդաշնակ ձայնով:

Քո գալն են օրհնում արև ու աստղեր,
Եվ երկինք անամպ.
Քո սերն են երգում թե՛ մանուկ, թե՛ ծեր
Անվերջ ցնծությամբ:

Թմրած աշխարհին կյանք տվիր նորից,
Ահա ամեն տեղ
Քո սերն է երգվում, գարո՛ւն ոգելից,

Գարո՛ւն շնորհագեղ:

1890, 10 ապրիլի